

баша си и цѣлата стая свѣт-
нала. Той разказалъ всичко, що
му се случило презъ нощъта.
Царьтъ повикълъ другитѣ си
синове и рекълъ:

— Щомъ перото е толкова
хубаво, птичето трѣбва да е сто
пжти по-хубаво. Искамъ да ми
донесете самото птиче. Който
го намѣри и ми го донесе, ще
му дамъ половината царство.

И синоветѣ тръгнаха да ди-
рятъ птичето.

Вървѣли, що вървѣли, двамата
по-голъми братя взели да се
каратъ на по-малкия братъ:

— Не те искаме да вървишъ
съ насъ! Иди кждето щешъ самъ!

Най-малкиятъ братъ се от-
дѣлил и тръгналъ самъ.

По едно време изъ пжтя се
задалъ бѣлобродъ старецъ. Той
срещналъ най-напредъ двамата
братя. Казалъ имъ:

— Добра среща, момчета!
Кжде отивате?

— Много ти трѣбва, та пи-
ташъ! — отвърнали сопнато
двамата.

Старецътъ си заминалъ. По-
нататкъ срещналъ малкиятъ
братъ и му рекълъ:

— Добра среща, момче! Кж-
де отивашъ?

— Далъ ти Богъ добро, дѣ-
до, — рекло момчето. — Ела
поседни да си починемъ и да
ти разкажа, кжде отивамъ.

Седнали. Момчето извадило
изъ торбата ядене. Поканило
дѣдото и му разказало, кжде
отива.

Тогава старецътъ рекълъ:

— Да не вървишъ подиръ
братята си. Тѣ сж лоши хора.
По нататкъ пжтътъ се раз-
дѣля. Ако братята ти идатъ
изъ горния пжтъ, ти тръгни
изъ долния. Ако тръгнатъ изъ
долния, ти иди изъ горния. Азъ
ще се отбия тука до едно мѣс-
то. Следъ малко ще те настиг-
на и ще те заведе при злат-
ното птиче.

Момчето тръгнало. То гле-
дало кой пжтъ ще хванатъ бра-
тията му. Тѣ тръгнаха изъ гор-
ния. То зело изъ долния.

Като повървѣло малко, ста-
рецътъ го застигналъ и му ка-
залъ да легнатъ да поспятъ,
че билъ много уморенъ. Отбили
се подъ едно дърво на сѣнка
и легнали. Момчето начаса за-
спало. Тогава старецътъ го
зелъ на ржце и го занесълъ
много, много напредъ, оставилъ
го и му извикалъ:

— Хайде, синко, ставай да
вървимъ, че сме се успали!

Момчето станало. Но не поз-
нало, че не става оттамъ, дето
били легнали.

Тръгнаха пакъ. Вървѣли, вър-
вѣли и, щомъ замръкнали, лег-
нали да спятъ. Момчето заспа-